

D E C I Z I E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către administratorul insolvenței SA „Uzina ABA-1” – Cergă Mihail, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Uzina ABA-1” împotriva SRL „Chișinău Gaz” cu privire la încasarea datoriei, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, prin care a fost restituită SA „Uzina ABA-1” cererea de chemare în judecată

c o n s t a t ă

La 24 septembrie 2015 SA „Uzina ABA-1” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chișinău Gaz”, intervenienți SRL „Moldovatrangaz”, SRL „Gasvat Grup” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul art. 5 a Legii insolvenței, acțiunile privind masa debitoare a persoanei aflate în proces de insolvență sunt de competență exclusivă a instanței de insolvență.

Prin hotărîrea Curții de Apel Economice din 21 iunie 2005, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 octombrie 2005, a fost intentat procesul de insolvență față de SA „Uzina ABA-1”.

În cadrul procesului de insolvență, reprezentantul SRL „Chișinău Gaz” a solicitat admiterea societății în calitate de creditor a SA „Uzina ABA-1” cu o creanță în mărime de 3391012,96 lei. La demersul dat au fost anexate 11 titluri executorii cu o valoare totală doar de 1757283,35 lei. Or, suprapunînd suma dată cu cea pretinsă de creditor, rezultă o diferență de 1633729,61 lei, care de fapt nu a fost probată în vreun mod. Deci, la momentul validării, SRL „Chișinău Gaz” deținea real o creanță de 1757283,35 lei.

Ulterior, SRL „Chișinău Gaz” a cesionat creanța sa în mărime de 3391012,96 lei către SRL „Moldovatrangaz”, realizînd astfel un avantaj de 1633729,61 lei pe care de fapt nu l-a avut și pe care l-a obținut datorită unei erori a instanței în validarea creanței sale.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 25 august 2008, a fost casată una din cele 11 hotărîri judecătorești care a stat la baza demersului înaintat de SRL „Chișinău Gaz” pentru validarea creanței, valoarea căreia constituie 1681756,39 lei. În circumstanțele date, pîrîtul ar fi deținut doar titluri executorii pentru suma de 75527,6 lei, care a fost validată și inclusă în tabelul de creanțe ca creanță de rang inferior. Astfel, deși se constată că SRL „Chișinău Gaz” deține o creanță de 75527,6 lei, societatea a cesionat către SRL „Moldovatrangaz” suma de 3391012,96 lei, realizînd un avantaj nejustificat în mărime de 3315485,3 lei. Ulterior, SRL „Moldovatrangaz” a cesionat creanța inexistentă către SRL

„Gasvat Grup”, iar acesta din urmă pretinde de la reclamant la suma întreagă de 3391012,96 lei.

Deoarece debitorul a epuizat toate căile în vederea micșorării creanței stabilite de instanță, consideră oportun ca diferența de sumă să fie încasată de la pîrît ca rezultat al îmbogățirii fără justă cauză prin prisma art. 1389 al. (1) Cod civil.

Cere reclamantul încasarea de la SRL „Chișinău Gaz” în beneficiul SA „Uzina ABA-1” a sumei de 3315485,3 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, a fost restituită SA „Uzina ABA-1” cererea de chemare în judecată în temeiul art. 170 al. (1) lit. b) CPC.

La 16 octombrie 2015 administratorul insolvenței SA „Uzina ABA-1” – Cergă Mihail, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, prin care a cerut admiterea recursului, casarea încheierii judecătorești și remiterea pricinii la rejudecare pentru examinarea acesteia în fond la Curtea de Apel Chișinău în procedură de insolvență.

În motivarea recursului a indicat că, prin acțiunea înaintată debitorul pretinde la încasarea sumei de 3315485,3 lei care va suplini masa debitoare și care, ulterior, va putea fi distribuită către creditorii. Cu toate acestea însă, instanța de insolvență a restituit acțiunea în temeiul art. 170 al. (1) lit. b) CPC, pe motiv că suma pretinsă nu se referă la masa debitoare și nu cade sub incidența art. 5 al. (2) a Legii insolvenței. Or, concluziile date sunt eronate, deoarece norma enunțată nu prevede o listă exhaustivă ce cad sub incidența articolului dat, deci pot exista și alte categorii de cereri care țin de masa debitoare și care sunt aplicabile art. 5 a Legii insolvenței. Legalitatea acțiunii înaintate rezultă și din noțiunea conceptului de masă debitoare, care potrivit art. 2 a Legii insolvenței, constituie totalitatea bunurilor, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvență, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii din 06 octombrie 2015 în termen, la 16 octombrie 2015.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierilor Curții de Apel Chișinău din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La caz se constată că, SA „Uzina ABA-1” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chișinău Gaz”, intervenienți SRL „Moldovatrangaz”, SRL „Gasvat Grup” cu privire la încasarea datoriei în temeiul art. 5 al. (2) a Legii insolvenței, pe motiv că litigiul ține de masa debitoare și, deci, de competența instanței de insolvență.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 06 octombrie 2015 a dispus restituirea acțiunii în temeiul art. 170 al. (1) lit. b) CPC, care prevede că judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă instanța nu este competentă să judece pricina.

Conform art. 5 al. (1) și al. (2) a Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de intentare a procesului de insolabilitate se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolabilitate) în conformitate cu competența jurisdicțională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege. Instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Deci, conform normei enunțate, oricare litigiu aflat pe rol la data intentării procesului de insolabilitate, inclusiv care se referă la masa debitoare vor continua a fi judecate în instanțele de judecată, care au început examinarea, iar alte litigii de drept, cu excepția celor stabilite expres în art.5 din lege, se judecă de alte instanțe de judecată, potrivit competenței.

Or, pretențiile invocate de reclamant la înaintarea acțiunii nu cad sub incidența noțiunii de masă debitoare prevăzute la art. 2 a Legii insolabilității, din care considerente nu țin nici de competența instanței de insolabilitate.

Ba mai mult, la pronunțarea încheierii din 06 octombrie 2015 nu au fost lezate în vreun mod drepturile și interesele SA „Uzina ABA-1”, în cazul în care instanța de insolabilitate a explicat recurentului că este în drept de a intenta un proces separat în procedură contencioasă.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că încheierea instanței de insolabilitate este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurent sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către administratorul insolabilității SA „Uzina ABA-1” – Cergă Mihail.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Uzina ABA-1” împotriva SRL „Chișinău Gaz” cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat